

ben is megismételte, mire a németek megrettentek, hogy vajon mi lesz a szászokkal és a svábokkal, s nem utolsósorban azokkal közülük, akik a Harmadik Birodalommal rokonszenveznek, és akik köréből a Waffen-SS bőven merítette utánpótlását.³⁸

Sztójay december 2-án hozta a német külügyminisztérium tudomására a magyar kormány hivatalos álláspontját a zsidókérdésben. Terjedelmes jegyzékben hívta fel a németek figyelmét arra a tényre, hogy a szuverén magyar nemzet az elsők között kezdeményezett zsidótörvényeket a zsidók kirekesztésére az ország gazdasági és kulturális életéből. Ami azokat a külön kívánásokat illeti, hogy a zsidókat jelöljék meg és telepítsék át, Sztójay közölte, hogy ezek teljesítésére Magyarországnak nincsenek meg a szükséges technikai eszközei. Hangoztatta, hogy a 14 millió lakosú Magyarországon 800 000 zsidó él (200 000-rel több, mint a 60 milliós Németországban), felszámolásuk érzékeny kárt okozna Magyarország gazdaságának, holott érdeke Németországnak is, hogy a termelésben ne legyen fennakadás, mivelhogy „a magyar ipar 80%-a” a német gazdaságot szolgálja ki.³⁹

A zsidókérdéssel kapcsolatban tetézte Kállay gondjait az a körülmény, hogy a magyarországi jobboldali antiszemita körök is egyre hevesebben szorongatták. Szélsőjobboldali politikusok és katonák a parlamentben kellemetlenkedtek és vonták kérdőre a kormányt, mit tesz és mit nem a zsidókérdésben. Mások nem ezt a hivatalos fórumot használták fel, hanem titkon a németekkel játszottak össze anélkül, hogy erről Kállaynak tudomása lett volna.

Nyilaskeresztes képviselők december 3-án két interpellációt nyújtottak be, melyekre Kállay azzal válaszolt, hogy zsidók munkatáborba vagy gettóba zárása ez idő szerint nem indokolt, de ellentétes is volna az érvényben lévő törvényekkel, majd hozzátette, hogy egyébként az előző három év leforgása alatt négy nagyszabású törvény amúgy is szabályozta a zsidók gazdasági státusát.⁴⁰

A német külügyminisztérium hivatalosan gyakorolt nyomást Kállayra, közben pedig a Wehrmachtnek és a végleges megoldás lebonyolításával megbízott himmleri szervezetnek, az RSHA-nak az emberei a miniszterelnök háta mögött a magyarországi szélsőjobboldal figuráival paktáltak. Rangban kiemelkedett közülük Heszlényi József vezérőrnagy, a negyedik gyalogoshadtest parancsnoka, Homlok Sándor altábornagy, berlini magyar katonai attasé és egy Fáy nevű külügyminisztériumi tisztviselő. Különféle tervezeteket készítettek arra, hogy a végleges megoldás előkészítő lépéseként hogyan toloncolják ki Magyarországról a „hontalan” zsidókat.⁴¹ Kállay pozícióját igyekezett aláásni Albrecht Habsburg főherceg, felsőházi tag. 1942. december 11-én kapcsolatba lépett Gott-